

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dictamina Seu Scita Variæ Doctrinæ, Politicæ, Moralis,
Stoicæ, Christianæ, & Spiritualis**

Nieremberg, Juan Eusebio

Paderbornæ, 1711

Decas X.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50306](#)

89. Respublica illa occasui proxima est, in qua Leges vilescunt, & Magistratus non honoratur. Sublato hujus respectu, & illarum vigore quid supereft, nisi dissolutio & interitus.

90. In honestas sævitiâ longè damnösior est Principi. Hæc horribilem reddit, illa insuper contemptibilem. Crudelitas horrorem incutit, libido audaciam præbet. Cùm enim libidinosos passim credamus timidos & ignavos, si quis Principem voluptuosum viderit, deposito metu audebit in exemplum.

DECAS X.

91. Egestas solet obnubere vitia, felicitas detegere. Adverte metamorphosim, quam Principis odium aut favor efficit. Vix illum prælibavit aliquis, quam subito mutatus ab illo est! Nempe magnam fortunam debilis stomachus non digerit, & forsitan facilius est odientem ferre, quam blandientem. Videat proinde Princeps, nè, quem extulerit, efferendo dejiciat.

92. Interest quoque Principis scire, in quo sita sit ejus felicitas. Malè Thales eam adscripsit illi, qui annis maturus in lectulo suo

suo occumbit. Minùs erravit Solon , dicens Regem felicem fore , si Monarchiā democraticè gubernaret. Brevius Anacharsis : si sapiens esset. Acutè Pitacus : si subditi timerent non ipsum , sed ipsi , & pro ipso , aut pro eo , quod illum contingit. Socrates verò : si nosset imperare sibi. Neque multùm aberravit Henricus IV. Hispanus , afferens , tunc fore Regem felicissimum , si sua Regna felicitaret.

93. Qui omnibus prodigit , brevì mendicabit. Æstimet Princeps servitia suorum , sed non vilipendat remunerationes suas. Gratias conferat cum delectu , misericordiam sine discrimine.

94. Prodromus est non levis calamitatis , cùm è Republica tolli videas viros consiliō , justitiā , zelo , & arte militari insignes : ità magni Politici prognostican- tur , Et verò ruentibus colossis quis credat reliquam ædificii molem perstituram.

95. Magna Imperia plūs habent , quod metuatur à magnitudine propria , quàm ab hostibus alienis. Rarò intereunt nisi bello civili , aut intestinis dissidiis. Plūs periculi imminet à seditione unius Provinciæ

ciæ, quām ab universa potentia alterius Monarchiæ.

96. Audacter Hesiodus dicebat, non esse fidendum ulli, nè quidem proprio fratri. Mollius forsan ista sumenda sunt. Principi tamen consulendum videtur, nè fidat absque delectu, nec diffidat cum temeritate.

97. Ad ritè capiendum consilium duo vitanda sunt: Ira, & præcipitantia. Illa involvit, ista provolvit. Qui nimium accelerat, festinat pœnitere. Bene Augustus: *Sat citò, si sat bene.*

98. Verissimè pronunciat Ennius, infirmam mentem semper errare. Quid irâ debilius? Nam veluti, qui captus est oculis, nequit distinguere atrum ab albo, itâ qui irascitur, ignorat quid potius conveniat. Dissipanda est per moras brevis insanìa.

99. Quos atræ bili natura subjecit, aut lento phlegmati, consiliis ineptiores sunt. Illos videas plerūmq; apprehensivos esse, invidos, suspiciosos: istos languidos, socrordes, & desidiosos.

100. Censebant Sapientum nonnulli Principi plus mali obvenire posse a domo propria, quam ab hostibus externis. Ita sibi persuasit Antigonus, dum orabat: servaret illum Deus ab hostibus & familiari bus. Rogatus cur non potius peteret servari ab hostibus solis; reposuit: *illum, qui palam adversatur, cavendo facile evitare possum? ast ab eo, qui latet sub specie amici, quis me nisi Numen præservet?* Non sunt occultiores insidiæ, quam quas construit Adulator ambitiosus, & invidus.

Dictamina Prudentia.

DECAS I.

Optimus Prudentiae Magister experientia est: nullam artem minori sumptu addidiceris. Quid facilius, quam sapere insaniam? ut apte rebus utaris, occasio facit. Sapiens eam prospicit, antequam adsit, stultus post tergum respicit ubi transierit.

2. Princeps Prudentiae ratio est non præsentibus solum intendere, sed futuris. Oculos Lyncium referunt penetrare muros,